

Cartea lui Daniel - Numărul nouăzeci și opt

Aplicarea triplă a lui Ilie și judecata din zilele de pe urmă: înțelegerea fazelor de cercetare și de executare

Jeff Pippenger
2024-02-29

Aplicarea întreită a lui Ilie a identificat că, în zilele de pe urmă, avea să existe un Ilie la începutul zilelor de pe urmă și la încheierea zilelor de pe urmă. „Zilele de pe urmă” sunt zilele judecății, care este progresivă și împărțită în două tipuri de judecată: judecata de cercetare, care a început la începutul zilelor de pe urmă, și judecata executivă, care are loc la încheierea zilelor de pe urmă. Aplicarea întreită a lui Ilie reprezintă în primul rând istoria judecății executive, care începe odată cu legea duminicală ce urmează să fie impusă în curând.

Judecata de cercetare este limitată la aceia care au făcut o mărturisire că sunt urmași ai lui Dumnezeu, în primul rând prin mărturisire directă, dar și, într-un număr mai mic de cazuri, printr-o mărturisire indirectă a modului de viață.

(Căci nu cei ce aud Legea sunt drepti înaintea lui Dumnezeu, ci cei ce împlinesc Legea vor fi socotiți neprihăniți. Fiindcă, atunci când Neamurile, care nu au Legea, fac din fire lucrurile cuprinse în Lege, acestea, neavând Legea, își sunt singure lege; și ei arată că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor, fiindcă despre lucrarea aceasta mărturisește cugetul lor și gândurile lor, care sau se învinovătesc, sau se dezvinovătesc între ele.) Romani 2:13–15.

Okucamanza okwiperereza kuli n'ebice bibiri eby'oku ntikko, kubanga kwatandika n'okupereza obulamu bw'abafu (okuviira ddala mu nnaku za Adamu n'okweyongerayo), abaali baatula nti bakkiriza Katonda ow'amazima, era nga ku Ssebutemba 11, 2001, kwatandika enkola ey'okupereza “omusango gw'abalamu.” Okucamanza okwiperereza kulina n'ekitundu ekirala okusukka ku bafu okutuuka ku balamu, kubanga omusango gutandikira ku nnyumba ya Katonda, era mu nnaku ez'oluvannyuma ennyumba ya Katonda kwe kuba Adventism ya Laodikea. Omusango gw'ennyumba ya Katonda bwe gunaamala ku mateeka ga Ssande agali kumpi okujja, olwo ekisibo kya Katonda ekirala, abaabanga bakyali mu Babulooni mu kiseera ekyo, ne balyoka bacamanyizibwa.

Judecata executorie este pedeapsa lui Dumnezeu asupra celor care au respins oferta Sa de mântuire. Judecata executorie începe la apropiata lege duminicală. Atunci Statele Unite își vor fi umplut paharul mâniei, care este totodată și paharul timpului lor de probă, iar apostazia națională va fi urmată de ruină națională. Fiecare națiune de pe planeta pământ va urma exemplul Statelor Unite în impunerea unei legi duminicale, iar fiecare dintre acele națiuni își va umple atunci paharul și va suferi, de asemenea, ruină națională.

„Pe măsură ce America, țara libertății religioase, se va uni cu Papalitatea în constrângerea conștiinței și în silirea oamenilor să onoreze sabbatul fals, popoarele din fiecare țară de pe glob vor fi conduse să urmeze exemplul ei.” Testimonies, volumul 6, p. 18.

Judecata executivă este, de asemenea, împărțită în două părți. De la legea duminicală din Statele Unite până la încheierea timpului de probă al omenirii, când Mihail Se va ridica, judecățile lui Dumnezeu sunt amestecate cu milă; dar când Mihail Se va ridica, mânia lui Dumnezeu, așa cum este reprezentată prin revărsarea celor șapte plăgi de pe urmă, nu conține nicio milă. În timpul perioadei crizei legii duminicale, judecățile executive asupra oamenilor și națiunilor vor fi amestecate cu milă, căci încă vor mai fi unii în Babilon cărora li se va da atunci ocazia să înțeleagă deosebirea dintre închinarea de Sabat și cea de duminică.

„O, de ar cunoaște poporul vremea cercetării sale! Sunt mulți care încă nu au auzit adevărul de încercare pentru timpul acesta. Sunt mulți cu care Duhul lui Dumnezeu Se luptă. Timpul judecăților nimicitoare ale lui Dumnezeu este timpul milei pentru aceia care nu au avut nicio ocazie să afle ce este adevărul. Cu duioșie îi va privi Domnul. Inima Sa plină de milă este mișcată; mâna Sa este încă întinsă ca să mântuiască, în timp ce ușa este închisă pentru aceia care n-au vrut să intre.”

„Mila lui Dumnezeu se arată în îndelunga Sa răbdare. El Își reține judecățile, așteptând ca solia de avertizare să fie vestită tuturor. O, dacă poporul nostru ar simți, așa cum ar trebui, răspunderea care apasă asupra lui de a da lumii ultima solie de har, ce lucrare minunată s-ar face!” Testimonies, volumul 9, 97.

„Vremea judecăților nimicitoare ale lui Dumnezeu este vremea îndurării pentru aceia care nu au avut nicio ocazie să afle ce este adevărul.” Aceste două „vremi” încep împreună atunci când „ușa se închide” pentru adventiștii laodiceeni „care nu au vrut să intre”.

„Am văzut că sfântul Sabat este și va fi zidul despărțitor dintre adevăratul Israel al lui Dumnezeu și necredincioși; și că Sabatul este marea chestiune menită să unească inimile scumpilor sfinți ai lui Dumnezeu care așteaptă. Și dacă cineva ar crede, ar păzi Sabatul și ar primi binecuvântarea care îl însoțește, iar apoi ar renunța la el și ar călca porunca cea sfântă, și-ar închide singur porțile Cetății Sfinte, tot atât de sigur pe cât există un Dumnezeu care domnește în cerul de sus. Am văzut că Dumnezeu are copii care nu văd și nu păzesc Sabatul. Ei nu respinseseră lumina privitoare la el. Și la începutul timpului de strâmtorare, am fost umpluți cu Duhul Sfânt când am ieșit și am proclamat Sabatul mai pe deplin. Aceasta a înfuriat biserica și pe adventiștii cu numele, deoarece nu puteau combate adevărul Sabatului. Și în acest timp, toți aleșii lui Dumnezeu au văzut limpede că noi aveam adevărul, și ei au ieșit și au îndurat împreună cu noi persecuția.” A Word to the Little Flock, 18, 19.

Ușa se închide la apropiata lege duminicală, făcând din perioada care precedă legea duminicală „timpul” „cercetării” poporului lui Dumnezeu.

Cum puteți spune: „Suntem înțelepți, și Legea Domnului este cu noi”? Iată, cu adevărat, în zadar a făcut-o; pana cărturarilor este în zadar. Cei înțelepți sunt dați de rușine, sunt înspăimântați și prinși; iată, au lepădat cuvântul Domnului; și ce înțelepciune este în ei? De aceea le voi da nevestele altora și ogoarele lor celor ce le vor moșteni; căci fiecare, de la cel mai mic până la cel mai mare, este dat lăcomiei; de la proroc până la preot, fiecare lucrează cu falsitate. Căci au vindecat în chip ușuratic rana fiicei poporului Meu, zicând: „Pace, pace!”, când nu este pace. Le-a fost rușine când au săvârșit urâciune? Nu, nicidecum nu le-a fost rușine

și nici n-au putut să roșească; de aceea vor cădea printre cei ce cad; la vremea cercetării lor vor fi doborâți, zice Domnul. Ieremia 8:8–12.

Așa cum s-a întâmplat cu Israelul din vechime, tot astfel se întâmplă și cu Israelul modern: amândouă sunt nimicite, pentru că n-au cunoscut vremea cercetării lor. Vremea cercetării lui Dumnezeu pentru adventismul laodicean a început la 11 septembrie 2001 și se încheie la legea duminicală care va veni în curând.

Și, când S-a apropiat, a văzut cetatea și a plâns pentru ea, zicând: Dacă ai fi cunoscut, chiar tu, măcar în această zi a ta, lucrurile care țin de pacea ta! Dar acum ele sunt ascunse de ochii tăi. Căci vor veni peste tine zile când vrăjmașii tăi vor ridica împotriva ta un șanț, te vor înconjura și te vor strânge din toate părțile; te vor face una cu pământul, pe tine și pe copiii tăi din mijlocul tău; și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea cercetării tale. Luca 19:41–44.

În timpul cercetării lui Dumnezeu, cei înțelepți și cei neînțelepți sunt despărțiți pentru totdeauna.

„Știm că adventiștii de ziua a șaptea nesfințiți, care au o cunoaștere a adevărului, dar care s-au unit cu cei lumești, se vor depărta cu totul de credință, dând ascultare duhurilor înșelătoare. Vrăjmașul le va pune cu bucurie înaintea momeli, pentru a-i conduce să poarte război împotriva poporului lui Dumnezeu. Dar cei care sunt adevărați și statornici vor avea în Dumnezeu o apărare tare și puternică.” Manuscript Releases, volumul 7, p. 186.

Igihe cyabo cyo gusurwa cyatangiye ku wa 11 Nzeri 2001, nk’uko cyashushanyijwe n’igihe cyo gusurwa kw’amatorero y’Abaporotesitanti ku wa 11 Kanama 1840, kandi nk’uko igihe cyo gusurwa cyari cyaratangiye kuri Isirayeli ya kera igihe Mwuka Wera yamanukaga mu mubatizo wa Kristo.

Judecata executivă începe atunci când Statele Unite umplu cupa timpului lor de probă, la legea duminicală care va veni curând, moment în care și biserica adventistă laodiceană și-a umplut cupa. Judecata începe cu casa lui Dumnezeu și cu cupa timpului de probă pentru ambele coarne corupte ale Statelor Unite. Cornul corupt al protestantismului, care mai înainte a fost reprezentat de biserica adventistă laodiceană, încetează atunci, iar mișcarea filadelfiană a celui de-al treilea înger devine atunci adevăratul corn al protestantismului și Ierusalimul spiritual, care este înălțat ca un steag. În acel moment, Ierusalimul se schimbă din biserica luptătoare în biserica triumfătoare.

Judecata executivă începe odată cu timpul judecăților nimicitoare ale lui Dumnezeu, care este totodată și un timp de îndurare pentru cealaltă turmă a lui Dumnezeu, încă aflată în Babilon. Ea începe atunci când se încheie timpul cercetării lui Dumnezeu asupra adventismului laodicean. Judecata executivă înaintea până la Cele Șapte Urgii de pe Urmă, când judecățile nu mai sunt amestecate cu îndurare, iar apoi Isus Se întoarce.

Când Isus Se va întoarce, mileniul (o mie de ani) din capitolul douăzeci al Apocalipsei arată că Satana este legat pe un pământ pustiit, singur, având alături numai îngerii răzvrățiți care au luat parte la atacul împotriva lui Dumnezeu.

Iar am văzut un înger coborându-se din cer, având cheia adâncului și un lanț mare în mâna lui. El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani. Apoi l-a aruncat în adânc, l-a închis acolo și a pus o pecete peste el, ca să nu mai înșele neamurile până se vor împlini cei o mie de ani; iar după aceea trebuie să fie dezlegat pentru puțină vreme. Apocalipsa 20:1–3.

În timpul aceluia mileniu, cei răscumparați vor îndeplini o judecată de cercetare asupra celor pierduți, care încă dorm în mormintele lor, așteptând încheierea judecăților individuale. Cei răscumparați vor cerceta viețile și împrejurările celor pierduți, inclusiv ale lui Satana și ale îngerilor săi, pentru a stabili cine merită o pedeapsă mai mare la sfârșitul celor o mie de ani.

Și am văzut niște tronuri; și au șezut pe ele, și li s-a dat judecata; și am văzut sufletele celor ce fuseseră decapitați pentru mărturia lui Isus și pentru Cuvântul lui Dumnezeu și care nu se închinaseră fiarei, nici chipului ei, și nu primiseră semnul ei pe frunțile lor sau pe mâinile lor; și au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani. Apocalipsa 20:4

Așadar, mileniul cuprinde o judecată de cercetare, care, odată încheiată, aduce judecata executivă finală, atunci când morții cei răi sunt înviați, iar Satana, care atunci are control deplin asupra lor, îi convinge pe cei răi să atace Ierusalimul, care, la sfârșitul celor o mie de ani, coboară din cer. Pe când cei răi își dezlănțuie atacul, foc se coboară din cer și judecata executivă finală este adusă la îndeplinire.

Iar când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat din închisoarea lui și va ieși să înșele neamurile care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război; numărul lor este ca nisipul mării. Și ei s-au suit pe întinderea pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită; iar foc s-a coborât din cer, de la Dumnezeu, și i-a mistuit. Apocalipsa 20:7–9.

Deși întreita aplicare a lui Ilie și a solului care pregătește calea pentru ca Solul Legământului să vină deodată la templul Său sunt strâns legate, se poate observa o distincție între lucrarea lor, în aceea că Ilie identifică în principal lucrarea solului și mișcarea asociată cu mesajul solului, care se împlinesc în timpul judecății executive ce începe odată cu legea duminicală care urmează să vină în curând. Solul care pregătește calea pentru Solul Legământului identifică în principal o lucrare care se împlinesc în timpul judecății de cercetare. Adventismul laodicean nu cunoaște vremea cercetării sale, care reprezintă o perioadă specifică de judecată.

Nici ei nu înțeleg mesajul „adevărului prezent” care este proclamat în timpul cercetării lor. Li se cerea să cunoască atât judecata, cât și mesajul acelor zile. De asemenea, li se cerea să cunoască solul acelei perioade de timp. În orbirea lor laodiceană, ei se împotrivesc mesajului ceasului, tăgăduiesc vremea cercetării lor printr-un mesaj de „pace și liniște” și sunt nesiguri cine este solul ales al acelei perioade. Acest adevăr a fost identificat în mod clar în mărturia celui de-al doilea Ilie, care a fost Ioan Botezătorul.

AbaYuda bari bazi ko ubuhanuzi bwerekanye intumwa yagombaga kuza, kandi Yesu ubwe yigishije yeruye ko Yohana ari yo ntumwa yagombaga kuza.

Căci toți prorocii și Legea au prorocit până la Ioan. Și, dacă vreți să primiți, acesta este Ilie, care trebuia să vină. Cine are urechi de auzit, să audă. Matei 11:13–15.

La chiar la încheierea perioadei cercetării lor (timpul din istoria lui Hristos care prefigurează legea duminicală ce urmează să vină curând), pe când Hristos atârna pe cruce, iudeii presupuneau că Ilie avea să vină atunci ca să-L salveze pe Isus. Dacă nu l-au recunoscut pe solul care trebuia să pregătească calea pentru Solul legământului, care atunci întărea legământul cu însuși sângele Său, ei nu-L puteau recunoaște pe Mesia lor. Adventismului laodicean din zilele de pe urmă i se cere să-și cunoască judecata, care este timpul cercetării sale. I se cere să recunoască solia acelei perioade de timp și i se cere să recunoască solul ales al aceluia timp. Răzvrătirea din 1888 a fost reprezentată de 11 septembrie 2001, când a coborât îngerul din capitolul al optsprezecelea al Apocalipsei. Răzvrățiții din 1888 au refuzat să-i recunoască pe solii aleși ai istoriei care prefigura zilele de pe urmă.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Căci așa mi-a zis Domnul Dumnezeu lui Israel: „Ia din mâna Mea potirul vinului acestei urgii și dă-l să-l bea toate neamurile la care te trimit. Vor bea, se vor clătina și vor înnebuni din pricina sabiei pe care o voi trimite în mijlocul lor.” Atunci am luat potirul din mâna Domnului și l-am dat să-l bea tuturor neamurilor la care mă trimisese Domnul: anume Ierusalimului și cetăților lui Iuda, împăraților lui și căpeteniilor lui, ca să-i fac o pustietate, o uimire, un șuierat și un blestem, cum se vede în ziua aceasta; lui Faraon, împăratul Egiptului, slujitorilor lui, căpeteniilor lui și întregului lui popor; tuturor celor de neam amestecat, tuturor împăraților țării Uț, tuturor împăraților țării filistenilor, Ascalonului, Azei, Ecronului și rămășiței Asdodului; Edomului, Moabului și fiilor lui Amon; tuturor împăraților Tirului, tuturor împăraților Sidonului și împăraților ostroavelor care sunt dincolo de mare; Dedanului, Temei, Buzului și tuturor celor ce locuiesc în cele mai depărtate colțuri; tuturor împăraților Arabiei și tuturor împăraților popoarelor de neam amestecat care locuiesc în pustiu; tuturor împăraților lui Zimri, tuturor împăraților Elamului și tuturor împăraților mezilor; tuturor împăraților de la miazănoapte, de aproape și de departe, unul după altul, și tuturor împărățiilor lumii care sunt pe fața pământului; iar împăratul Șeșacului va bea după ei. „De aceea să le spui: Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeu lui Israel: «Beți, îmbățați-vă, vărsați și cădeți fără să vă mai ridicați, din pricina sabiei pe care o trimit în mijlocul vostru.» Și dacă vor refuza să ia potirul din mâna ta ca să bea, să le spui: «Așa vorbește Domnul oștirilor: Veți bea negreșit! Căci iată, încep să aduc nenorocirea peste cetatea care este chemată după Numele Meu, și voi să rămâneți cu totul nepedepsiți? Nu veți rămâne nepedepsiți; căci voi chema sabia peste toți locuitorii pământului», zice Domnul oștirilor. „Și tu să prorocesti împotriva lor toate cuvintele acestea și să le spui: «Domnul va răcni de sus și din locașul Lui cel sfânt Își va face auzit glasul; va răcni cu putere împotriva locuinței Sale; va scoate un strigăt ca cei ce calcă strugurii, împotriva tuturor locuitorilor pământului. Vuietul va ajunge până la marginile pământului; căci Domnul are o pricină cu neamurile, va intra la judecată cu orice făptură și îi va da sabiei pe cei răi», zice Domnul. Așa vorbește Domnul oștirilor: «Iată, nenorocirea va merge din neam în neam și o mare furtună se va ridica de la marginile pământului. Cei uciși de Domnul vor fi în ziua aceea de la o margine a pământului până la cealaltă margine a pământului; nu vor fi plânși, nici strânși, nici îngropați; vor fi ca gunoiul pe fața pământului.» Ieremia 25:15–33.

